

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 2009/119/ЕО

от 14 септември 2009 година

за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти

(консолидирана версия)

към кратка библиографска справка
Езици, формати и връзка към ОВ

BG ES CS DA DE ET EL EN FR GA HR IT LV LT HU MT NL PL PT RO SK SL FI SV

PDF

HTML

Celex номер

02009L0119

ELI

<http://data.europa.eu/eli/dir/2009/119/2020-01-01>

Дати

Дата на документа: 01/01/2020

Дата на влизането в сила: 01/01/2020

Обща информация

Вид на акта:

Консолидиран текст на 32009L0119

Версия на документа в EUR-Lex

Първоначално обнародвана редакция на акта с библиографска справка

Източник: EUR-Lex

Настоящата версия съдържа консолидирания текст на акта (с нанесени в него последващи изменения и допълнения), изготвен от Правната служба на Европейската комисия. За възможни следващи изменения вж. пълната библиографска справка към първоначалния текст на акта.

Правна бележка: Консолидираната версия е само средство за документиране и не обвързва европейските институции.

Официален вестник

страни дата
ца

Публикувана:

L 9 9.10.200
265 9

Изменена с:

>M1	Директива за изпълнение (ЕС) 2018/1581 на Комисията от 19 октомври 2018 година	L 263	57	22.10.2018
>M2	Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г.	L 328	1	21.12.2018

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 100 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент [1],

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет [2], след консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните [3],

като има предвид, че:

(1) Снабдяването на Общността със суров нефт и нефтопродукти продължава да е от голямо значение, особено за сектора на транспорта и химическата промишленост.

(2) Увеличаващата се концентрация на производството, намаляването на резервите от нефт и увеличаването на световното потребление на нефтопродукти увеличават рисковете, свързани с безпрепятственото снабдяване.

(3) В плана за действие (2007—2009 г.) „Енергийна политика за Европа“ Европейският съвет подчерта необходимостта от засилване на сигурността на снабдяването както на Европейския съюз (ЕС) като цяло, така и на отделните държави-членки, *inter alia*, посредством преразглеждане на механизмите на Съюза за управление на запасите от нефт и нефтопродукти, и по-специално по отношение на осигуряване наличието на нефт и нефтопродукти в случай на криза.

(4) Постигането на тази цел изисква наред с другото и по-голямо сближаване между системата на Общността и тази на Международната агенция по енергетика (наричана по-долу „МАЕ“).

(5) Съгласно разпоредбите на Директива 2006/67/ЕО на Съвета от 24 юли 2006 г. относно налагането на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров петрол и/или петролни продукти [4], запасите се изчисляват въз основа на средно-дневното вътрешно потребление през предходната календарна година. Съгласно Споразумението за международна програма в областта на енергетиката от 18 ноември 1974 г. (наричано по-долу „Споразумение МАЕ“) обаче задълженията по отношение на запасите се определят въз основа на нетния внос на нефт и нефтопродукти. Поради тази причина, както и поради други методологически различия, се налага методите за изчисляване на задължението по отношение на запасите, както и методите за изчисляване на запасите за извънредни ситуации на Общността да бъдат актуализирани, за да бъдат съгласувани с използваните съгласно Споразумението МАЕ методи за изчисляване, независимо от факта, че може да се наложи оценка на методите за изчисляване на МАЕ с оглед на технологичните подобрения през последните десетилетия и че държавите, които не са членове на МАЕ и които изцяло зависят от вноса на нефт, може да се нуждаят от по-дълъг период за адаптиране на своите задължения по отношение на запасите. За по-нататъшното сближаване с практиката на МАЕ могат да се окажат необходими и целесъобразни допълнителни изменения на методите и реда за изчисляване на запасите, включително например промени, водещи до снижаване за определени държави-членки на размера на намалението от 10 %, прилагано в изчисляването на запасите, което би позволило различно третиране на запасите от нефта или което би позволило отчитане на запасите, съхранявани в танкери в териториалните води на държава-членка.

(6) Наличието на собствен добив на нефт само по себе си може да допринесе за сигурността на снабдяването и следователно може да представлява основание държавите-членки, добиващи нефт, да поддържат по-малки количества запаси в сравнение с останалите държави-членки. Подобна дерогация не следва обаче да поражда съществена промяна на задълженията по отношение на запасите в сравнение с предвидените съгласно Директива 2006/67/ЕО. Следователно задължението по

отношение на запасите за някои държави-членки следва да бъде определено въз основа на вътрешното потребление на нефт и нефтопродукти, а не въз основа на вноса им.

(7) В заключенията на председателството на Европейския съвет в Брюксел от 8—9 март 2007 г. се посочват нарастващата и все по-спешна необходимост Общността да разработи интегрирана енергийна политика, която да съчетава прилаганите на европейско равнище действия с тези на национално равнище. Следователно е много съществено да се гарантира по-голямо сближаване в стандартите, прилагани чрез съществуващите механизми за съхранение в различните държави-членки.

(8) Наличието на запаси от нефт и нефтопродукти, както и сигурността на енергийните доставки са ключови елементи на обществената сигурност на държавите-членки и за Общността. Наличието на централни структури за управление на запасите (ЦСУЗ) в Общността улеснява постигането на посочените цели. За да се позволи на съответните държави-членки да използват във възможно най-голяма степен националното право, за да определят функциите на техните ЦСУЗ и да намалят финансовата тежест на крайния потребител в резултат от такива дейности по съхранение, е достатъчно да се забрани използването на запасите с търговска цел, като същевременно се позволи съхраняването им навсякъде в Общността и от която и да е ЦСУЗ, създадена за тази цел.

(9) Предвид целите на общностното законодателство по отношение на запасите от нефт и нефтопродукти, евентуалното безпокойство, което може да бъде изразено от някои държави-членки във връзка със сигурността, и стремежа механизмите за солидарност сред държавите-членки да станат по-строги и по-прозрачни е необходимо дейността на ЦСУЗ да бъде, доколкото е възможно, съсредоточена в границите на техните национални територии.

(10) Запасите от нефт и нефтопродукти следва да могат да бъдат съхранявани навсякъде на територията на Общността, при условие че надлежно е отчетена физическата им достъпност. Следователно икономическите оператори, субекти на задължения по отношение на запасите, следва да имат възможност да се освободят от своето задължение, чрез делегиране на други икономически оператори или на която и да е ЦСУЗ. Освен това, ако това задължение може да бъде делегирано на свободно избрана ЦСУЗ на територията на Общността чрез заплащане на сума, която не надвишава себестойността на предоставената услуга, ще бъде намален рискът от дискриминационни практики на национално равнище. Правото на икономическия оператор да делегира задълженията си не следва да поражда задължение за никой от участниците да приеме делегираните задължения, освен в случаите когато настоящата директива изисква нещо друго. Когато държавите-членки решат да ограничат правата за делегиране на операторите, те следва да гарантират, че операторите разполагат с право да делегират минимален процент от задълженията си; следователно тези държави-членки следва да гарантират, че техните ЦСУЗ ще приемат делегирането на задълженията по отношение на запасите в размера, необходим за гарантиране на този минимален процент.

(11) Държавите-членки следва да осигурят напълно наличността на всички запаси, съхранявани съгласно общностното законодателство. За да бъде гарантирана тази наличност, не следва да има ограничения на правото на собственост върху тези запаси, които биха могли да възпрепятстват тяхното използване в случай на прекъсване на снабдяването с нефт и нефтопродукти. Нефтопродукти, собственост на предприятия, които са изложени на значителен риск от производства за принудително изпълнение по отношение на активите им, не следва да се вземат предвид. При налагането на даден оператор на задължение по отношение на запасите, откриването на производство за обявяване в несъстоятелност или за споразумение с кредиторите би могло да се счита за показател за наличието на такъв риск.

(12) За да се даде възможност на държавите-членки да реагират бързо при особено извънредни ситуации или кризи от местен характер, може да се окаже целесъобразно да им бъде позволено да използват част от запасите си за такива ситуации. Подобни извънредни ситуации или кризи от местен характер не включват ситуацията, произтичаща от промени в цените на суровия нефт или нефтопродуктите, но могат да включват прекъсване на снабдяването с природен газ, което изисква преминаване на друг вид гориво, например използването на суров нефт или нефтопродукти за производството на енергия.

(13) С оглед на изискванията във връзка с разработването на политиките за извънредни

ситуации, сближаването в стандартите, осигурени чрез националните механизми за съхранение на запасите, и осигуряването на по-добро проследяване на количеството на запасите, особено в случай на криза, държавите-членки и Комисията следва да разполагат със средства за засилен контрол върху тези запаси. Запасите, които се съхраняват по силата на двустранни споразумения или договорни права за закупуване на определено количество запаси („талони“), които отговарят на всички изисквания, установени съгласно действащата директива, следва да представляват полезни инструменти, съвместими с целта за по-голямо сближаване.

(14) Обстоятелството, че значителна част от тези запаси се притежават от държавите-членки или ЦСУЗ, създадени от различните национални власти, следва да позволи увеличаването на степента на контрол и прозрачността, най-малко по отношение на тази част от запасите.

(15) За да се подпомогне увеличаването на сигурността на снабдяването в Общността, запасите, известни като „целеви запаси“, закупени от държавите-членки или ЦСУЗ и създадени въз основа на взети от държавите-членки решения, следва да съответстват на реалните нужди в случай на криза. Необходимо е също така те да имат отделен правен статус, осигуряващ пълната им наличност в случай на криза. За тази цел съответните държави-членки следва да гарантират предприемането на подходящи стъпки за безусловната защита на посочените запаси срещу всякакви мерки за принудително изпълнение.

(16) Количествата, притежавани от ЦСУЗ или държавите-членки, на този етап следва да бъдат на ниво, определено по доброволен и независим начин от съответните държави-членки.

(17) Предвид необходимостта от засилване на контрола и увеличаване на прозрачността запасите за извънредни ситуации, които не съставляват целеви запаси, следва да са подчинени на изисквания за засилено наблюдение, а в някои случаи от държавите-членки следва да се изисква да уведомяват относно мерките, уреждащи наличността на запасите за извънредни ситуации, и всяка промяна на правилата за поддържането им.

(18) Колебания в количеството на целевите запаси, които се дължат на отделни операции по обновяването им, може да бъдат допускани с цел да се даде възможност за осъществяване на операции като тези, необходими за осигуряването на обновени запаси, гарантирането на съответствие при промяна в качествените характеристики на продукта или за обявяването на нови търгове за съхранение.

(19) Когато запасите за извънредни ситуации и целевите запаси са смесени с други запаси, поддържани от икономическите оператори, следва да се обърне особено внимание на прозрачността по отношение на количествата запаси за извънредни ситуации.

(20) Определените в Директива 2006/67/ЕО честота на изготвяне на справки за запасите, както и срока за представянето им, не изглеждат съобразени със системите за съхранение на запасите от нефт и нефтопродукти, прилагани в други части на света. В резолюция относно макроикономическото въздействие от увеличаването на цената на енергията Европейският парламент изрази подкрепата си за по-често докладване.

(21) За да се избегне двойно докладване на информацията, която държавите-членки трябва да предоставят за отделните категории продукти, Регламент (ЕО) 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно статистиката за енергийния сектор [5] следва да служи като базов документ за различните категории нефтопродукти, посочени в настоящата директива.

(22) За да се засили сигурността на снабдяването, да се дава по-пълна информация на пазарите, да се вдъхне увереност на потребителите за състоянието на запасите от нефт и нефтопродукти и да се оптимизират начините и средствата за предаване на информация, следва да се предвиди възможност да се внасят изменения и уточнения към правилата за изготвяне и предоставяне на статистически справки.

(23) Същите цели налагат изготвянето и предоставянето на статистически справки да бъде разширено и да обхваща и други типове запаси освен запасите за извънредни ситуации и целевите запаси, както и да се предвиди тези справки да бъдат предоставяни месечно.

(24) Тъй като е възможно предоставяните на Комисията справки да съдържат несъответствия или грешки, служителите на Комисията или упълномощените от Комисията лица следва да могат да извършват преглед на готовността за извънредни

ситуации и на запасите на държавите-членки. Следва да се разчита на националните режими на държавите-членки, за да се гарантира ефективното осъществяване на такива прегледи в съответствие с националните процедури.

(25) Получените или събрани данни следва да бъдат предмет на комплексна статистическа и информационна обработка. Това налага използването на интегрирани инструменти и процедури. Ето защо Комисията следва да е в състояние да предприеме всички подходящи за тази цел мерки и по-специално да разработи нови информационни системи.

(26) Защитата на физическите лица при обработването на лични данни от държавите-членки се осигурява от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни [6], а защитата на физическите лица при обработването на лични данни от Комисията се осигурява от Регламент (ЕО) 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на физическите лица по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни [7]. Тези актове по-специално изискват обработката на лични данни да бъде обоснована от законна цел и предвиждат събраните по случайност лични данни да бъдат заличавани веднага.

(27) Биогоривата и определени добавки често биват смесвани с нефтопродукти. Когато те са смесени или са предназначени за смесване с тези продукти, следва да е възможно да бъдат вземани предвид при изчисляването на задължението по отношение на запасите и на количеството съхранявани запаси.

(28) Държавите-членки следва да могат да изпълняват задълженията, които могат да им бъдат наложени в резултат на решение за пускане в обращение на запасите, взето съгласно Споразумението МАЕ или мерките за прилагането му. Правилното и своевременно изпълнение на решенията на МАЕ е ключов фактор за ефективен отговор в случаи на затруднения в снабдяването. За да се гарантира това, държавите-членки следва да пускат в обращение част от своите запаси за извънредни ситуации до степента, в която това е предвидено в съответното решение на МАЕ. Комисията следва да сътрудничи тясно с МАЕ и да осъществява действия на общностно равнище въз основа на методологията на МАЕ. По-специално, Комисията следва да е в състояние да препоръча пускането в обращение на запаси от всички държави-членки, ако това е подходящо за допълване и за улесняване на изпълнението на решението на МАЕ, с което членовете ѝ се приканват да пуснат в обращение запаси. Целесъобразно е държавите-членки да реагират положително на подобни препоръки на Комисията в интерес на укрепването на солидарността и съгласуваността в Общността като цяло между държавите-членки, които са членове на МАЕ, и тези, които не са, в отговор на прекъсване на снабдяването.

(29) С Директива 73/238/ЕО на Съвета от 24 юли 1973 г. относно мерките за намаляване на последиците от затрудненията при доставката на суров петрол и петролни продукти [8] се цели в частност да се компенсират или поне да се смекчат неблагоприятните последици от всякакви, дори временни, затруднения, вследствие на които значително намаляват доставките на суров нефт или нефтопродукти, включително сериозните смущения на икономическата дейност в Общността, които подобно намаляване би могло да причини. В настоящата директива следва да се предвидят подобни мерки.

(30) Директива 73/238/ЕО има за цел и създаването на консултативен орган за улесняване на координацията на предприетите или предложени практически мерки от страна на държавите-членки в тази област. В настоящата директива следва да се предвиди подобен орган. Продължава да е необходимо всяка държава-членка да изготви план, който да се ползва при евентуални затруднения със снабдяването с суров нефт и нефтопродукти. Всяка държава-членка следва също така да приеме необходимите разпоредби относно организационните мерки, които следва да бъдат взети в случай на криза.

(31) Доколкото с настоящата директива се въвеждат редица нови механизми, следва да се направи преглед на нейното изпълнение и действие.

(32) С настоящата директива се заменят или обхващат всички аспекти, които са предмет на Решение 68/416/ЕО на Съвета от 20 декември 1968 г. относно сключването и изпълнението на отделни междуправителствени споразумения относно задължението на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров петрол и/или петролни

продукти [9]. Посоченото решение става следователно безпредметно.

(33) Доколкото целта на настоящата директива, а именно поддържането на висока степен на сигурност на снабдяването с нефт и нефтопродукти на Общността посредством надеждни и прозрачни механизми, основани на солидарността между държавите-членки при съблюдаване на правилата на вътрешния пазар и конкуренцията, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба и последиците ѝ, може да бъде постигната по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки съгласно принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(34) Мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията [10].

(35) В съответствие с точка 34 от Междуетатно споразумение за по-добро законотворчество, държавите-членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността, свои собствени таблици, които илюстрират, доколкото е възможно, съответствието между настоящата директива и мерките за транспонирането ѝ, както и да ги направят обществено достояние.

(36) Следователно Директиви 73/238/ЕИО и 2006/67/ЕО, както и Решение 68/416/ЕИО, следва да бъдат отменени, ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1Цел

С настоящата директива се предвиждат правила за осигуряване на висока степен на сигурност на снабдяването с нефт и нефтопродукти на Общността посредством надеждни и прозрачни механизми, основани на солидарността между държавите-членки, за поддържането на минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, както и въвеждането на необходимите процедури за преодоляване на евентуален сериозен недостиг.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива:

- а) „базова година" означава календарната година на данните за потреблението или за нетния внос, използвани за изчисляване на необходимите количества запаси, които трябва да бъдат поддържани, или на действително наличните запаси към даден момент;
- б) „добавки" означава вещества, различни от въглеводороди, добавени или примесени към даден продукт, за да променят свойствата му;
- в) „биогорива" означава течно или газообразно гориво, използвано в транспорта и получено от биомаса, като „биомаса" е биоразградимата част от продуктите, отпадъците и остатъчните продукти от селското стопанство (включително веществата от растителен и животински произход), горското стопанство и свързаните с него сектори, както и биоразградимата част от промишлените и битови отпадъци;
- г) „вътрешно потребление" означава общите количества, изчислени в съответствие с приложение II, доставени в границите на дадена държава за енергийна и друга употреба; този агрегиран показател включва доставките за сектора за преобразуване, както и доставките за промишлеността, транспорта, домакинствата и други сектори на „крайно" потребление; той също включва собственото потребление на енергийния

сектор (с изключение на горивото за нефтени рафинерии);

д) „действащо международно решение за пускане в обращение на запасите" означава всяко действащо решение на управителния съвет на Международната агенция по енергетика за осигуряване на суров нефт или нефтопродукти за пазара чрез пускане в обращение на запасите на нейните членове и/или чрез допълнителни мерки;

е) „централна структура за управление на запасите" (ЦСУЗ) означава органът или службата, на които могат да бъдат предоставени правомощия да изпълняват действия по закупуване, поддържане или продажба на запаси от нефт и нефтопродукти, включително запаси за извънредни ситуации и целеви запаси;

ж) „значимо прекъсване на снабдяването" означава съществено и внезапно намаляване на снабдяването със суров нефт и нефтопродукти за Общността или отделна държава-членка, независимо дали това е довело до приемането на действащо международно решение за пускане в обращение на запаси;

з) „международни морски бункери" има значението по раздел 2.1 от приложение А към Регламент (ЕО) 1099/2008;

ЎИзм. с М1

и) „запаси от нефт" означава запасите от енергийните продукти, изброени в глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) 1099/2008;<

й) „запаси за извънредни ситуации" означава запасите от нефт и нефтопродукти, които всяка държава-членка е длъжна да поддържа съгласно член 3;

к) „запаси за търговски цели" означава запасите от нефт и нефтопродукти, съхранявани от икономическите оператори, като това не представлява изискване съгласно настоящата директива;

л) „целеви запаси" означава запасите от нефт и нефтопродукти, отговарящи на критериите, определени в член 9.

м) „физическа достъпност" означава правила за разполагане и транспортиране на запасите, с които се гарантира тяхното пускане в обращение или действителна доставка до крайните потребители и пазари в срокове и при условия, които водят до намаляване на евентуални проблеми в снабдяването. Определенията в настоящия член могат да бъдат пояснявани и изменяни в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 23, параграф 2.

Член 3

Запаси за извънредни ситуации. Изчисляване на задължението по отношение на запасите

1. Държавите-членки приемат всички подходящи закони, подзаконови или административни разпоредби за осигуряването най-късно до 31 декември 2012 г. на трайното поддържане в тяхна полза на територията на Общността на общо количество запаси от нефт и нефтопродукти, което съответства най-малко на по-голямата от двете величини: 90 дни среднодневен нетен внос или 61 дни среднодневно вътрешно потребление.

2. Среднодневният нетен внос, който се взема предвид, се изчислява въз основа на равностойността в суров нефт на вноса през изминалата календарна година, определена в съответствие с изложените в приложение I метод и процедури. Среднодневното вътрешно потребление за целта се изчислява въз основа на равностойността в суров нефт на вътрешното потребление през изминалата календарна година, определена в съответствие с изложените в приложение II метод и процедури.

ЎИзм. с М1

3. Независимо от параграф 2 обаче, за периода от 1 януари до 30 юни на всяка календарна година, среднодневният нетен внос и среднодневното вътрешно потребление, посочени в този параграф, се определят въз основа на внесените или потребени количества през предпоследната календарна година, предшестваща въпросната календарна година.<4. Методите и процедурите за изчисляване на задълженията по отношение на запасите, посочени в настоящия член, могат да бъдат изменяни в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 23, параграф 2.

Член 4

Изчисляване на количествата запаси

1. Количествата на съхраняваните запаси се изчисляват по методите, посочени в приложение III. При изчисляването на количествата запаси за всяка категория продукти, които се съхраняват съгласно член 9 тези методи се прилагат само за продуктите от съответната категория.
2. Количествата запаси, съхранявани в даден момент, се изчисляват въз основа на данните за базовата година, определена в съответствие с предвидените в член 3 правила.
3. Всякакви запаси от нефт и нефтопродукти могат да бъдат включвани едновременно както при изчисляването на запасите за извънредни ситуации на дадена държава-членка, така и при изчисляването на нейните целеви запаси, при условие че тези запаси от нефт и нефтопродукти отговарят на всички условия, установени за двата вида запаси съгласно настоящата директива.
4. Посочените в параграфи 1 и 2 методи и процедури за изчисляване на количествата запаси могат да бъдат изменяни в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 23, параграф 2. По-специално може да се окаже необходимо и полезно да се изменят посочените методи и процедури, включително прилагането на намаляване, предвидено в приложение III, за да се осигури по-нататъшно сближаване с практиките на МАЕ.

Член 5

Наличност на запасите

1. Държавите-членки осигуряват по всяко време наличността и физическата достъпност на запасите за извънредни ситуации и целевите запаси за целите на настоящата директива. Те определят разпоредбите за идентифициране, отчитане и контрол на тези запаси така че във всеки момент да е възможно те да бъдат проверени. Това изискване се прилага също и за всякакви запаси за извънредни ситуации и целеви запаси, които са смесени с други запаси, съхранявани от икономически оператори.

Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да предотвратят възникването на всякакви пречки и затруднения, които могат да възпрепятстват осигуряването на наличността на запасите за извънредни ситуации и целевите запаси. Всяка държава-членка може да поставя ограничения или да налага допълнителни условия във връзка с възможността техните запаси за извънредни ситуации и целеви запаси да бъдат съхранявани извън нейната територия.

2. Когато е целесъобразно да се приложат процедурите за извънредни ситуации, предвидени в член 20, държавите-членки забраняват и се въздържат от прилагане на мерки, възпрепятстващи прехвърлянето, използването или пускането в обращение на запаси за извънредни ситуации или целеви запаси, съхранявани на тяхна територия за сметка на друга държава-членка.

Член 6

Регистър на запасите за извънредни ситуации. Годишно отчитане

1. Всяка държава-членка поддържа и непрекъснато актуализира подробен регистър за всички запаси за извънредни ситуации, съхранявани в нейна полза, които не представляват целеви запаси. >Изм. с M1 В този регистър се съдържа по-специално информация, необходима за определяне на местоположението на складовата база, нефтената рафинерия или хранилището, където се намират съответните запаси, както и на техните количества, собственик и вид, с оглед на категориите, определени в глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) 1099/2008. <

ЎИзм. с M2

2. До 15 март на всяка календарна година всяка държава членка предоставя на Комисията резюме на регистъра на запасите, посочен в параграф 1, в което се посочват най-малко количествата и вида на запасите за извънредни ситуации, включени в регистъра към последния ден на предходната календарна година.<3. Държавите-членки изпращат на Комисията и пълно копие на регистъра в срок от 15 дни след искането на Комисията; в това копие могат да бъдат пропуснати чувствителни данни, свързани с местонахождението на запасите. Такова искане може да бъде отправено не по-късно от 5 години от датата, за която се отнасят исканите данни, и не може да се отнася до данни, свързани с период преди 1 януари 2013 г.

Член 7

Централни структури за управление на запасите

1. Държавите-членки могат да създадат ЦСУЗ.

Никоя държава-членка не може да създава повече от една ЦСУЗ или друг подобен орган. Тя може да създаде своята ЦСУЗ навсякъде в рамките на Общността.

Когато дадена държава-членка създава ЦСУЗ, последната е под формата на орган или служба с идеална цел, която действа в общ интерес и не се счита за икономически оператор по смисъла на настоящата директива.

2. ЦСУЗ има за основна цел да закупува, поддържа или продава запаси от нефт и нефтопродукти за целите на настоящата директива или с цел спазването на международни споразумения относно поддържането на запаси от нефт и нефтопродукти. Тя е единственият орган или служба, която може да бъде оправомощена да закупи или продава целеви запаси.

3. ЦСУЗ или държавите-членки могат за определен период да делегират задачи, свързани с управлението на запасите за извънредни ситуации и, с изключение на продажбата и закупуването, на целевите запаси, но единствено на:

а) друга държава-членка, на чиято територия са разположени такива запаси, или на ЦСУЗ, създадена от тази държава-членка. Задачите, делегирани по такъв начин, не могат да бъдат делегирани вторично на други държави-членки или ЦСУЗ, създадени от тях. Държавата-членка, създала ЦСУЗ, както и всяка държава-членка, на чиято територия ще се съхраняват запасите, има правото да предвиди, че делегирането на правомощия е възможно само с нейно разрешение;

б) икономически оператори. Задачите, делегирани по такъв начин, не могат да бъдат делегирани вторично. Когато подобно делегиране, неговото изменение или удължаването на срока му са свързани със задачите, отнасящи се до управлението на запасите за извънредни ситуации или целевите запаси, съхранявани в друга държава-членка, то трябва да бъде предварително разрешено от държавата-членка, за чиято сметка се съхраняват запасите, както и от всички държави-членки, на чиито територии те ще се съхраняват.

4. За целите на член 8, параграфи 1 и 2 всяка държава-членка, създала ЦСУЗ, изисква от нея да публикува:

а) постоянно пълна информация, разбита по категории продукти за количествата запаси, които тя може да поеме задължение да поддържа за икономическите оператори или, където е приложимо, за заинтересованите ЦСУЗ;

б) най-малко седем месеца предварително — условията, при които тя има готовност да предостави на икономическите оператори услуги по поддържането на запасите.

Условията за предоставяне на тези услуги, включително условията, отнасящи се до определянето на график, могат да бъдат определяни и от компетентните национални органи или след провеждането на конкурсна процедура с цел да се определи най-доброто предложение сред операторите или, където е приложимо, сред заинтересуваните ЦСУЗ. ЦСУЗ приемат това делегиране при обективни, прозрачни и недискриминационни условия. Плащанията от страна на операторите за услугите на ЦСУЗ не надхвърлят общата стойност на предоставените услуги и не могат да бъдат изисквани преди създаването на запасите. ЦСУЗ може да постави като условие за приемането на делегиране предоставянето на гаранция или друг вид обезпечение от страна на оператора.

Член 8

Икономически оператори

1. Всяка държава-членка осигурява на всеки икономически оператор, на когото тя налага задължение по отношение на запасите с оглед изпълнение на задълженията ѝ по член 3, правото да делегира по избор най-малко част от това задължение, но единствено на:

- а) ЦСУЗ на държавата-членка, за чиято сметка се съхраняват запасите;
- б) една или повече ЦСУЗ, които предварително са декларирали готовност да съхраняват такива запаси, при условие че това делегиране предварително е било разрешено от държавата-членка, за чиято сметка се съхраняват такива запаси, както и от всички държави-членки, на чиито територии те ще се съхраняват;
- в) други икономически оператори, които имат излишък от запаси или наличен свободен капацитет за съхранението им извън територията на държавата-членка, за чиято сметка запасите се съхраняват в рамките на Общността, при условие че това делегиране е било предварително разрешено от държавата-членка, за чиято сметка се съхраняват запасите, както и от всички държави-членки, на чиито територии те ще се съхраняват; и/или
- г) други икономически оператори, които имат излишък от запаси или наличен свободен капацитет за съхранение на територията на държавата-членка, за чиято сметка се съхраняват запасите, при условие че това делегиране е било предварително съобщено на държавата-членка. Държавите-членки могат да налагат ограничения или условия за такива случаи на делегиране.

Задълженията, делегирани съгласно букви в) и г), не могат да бъдат делегирани вторично. Всякакви промени или удължаването на срока на делегирането съгласно букви б) и в) поражда действие, само ако предварително е получено разрешение за тях от всички държави-членки, дали разрешение за делегирането. Всякакви промени или удължаването на срока на делегирането съгласно буква г) се разглеждат като ново делегиране.

2. Всяка държава-членка може да ограничи правото за делегиране на икономическите оператори, на които е наложила задължения по отношение на запасите.

Когато обаче тези ограничения ограничават правата на делегиране на даден икономически оператор до количество, съответстващо на по-малко от 10 % от наложеното му задължение по отношение на запасите, държавата-членка гарантира, че е създала ЦСУЗ, която е задължена да приеме делегирането по отношение на количеството, необходимо за запазване на правото на икономически оператор да делегира най-малко 10 % от наложеното му задължение по отношение на запасите.

Минималният процент, посочен в този параграф, се увеличава от 10 % на 30 % до 31 декември 2017 г.

3. Независимо от разпоредбите на параграфи 1 и 2, дадена държава-членка може да наложи задължение на икономическия оператор да делегира най-малко една част от задължението си по отношение на запасите на ЦСУЗ на държавата-членка.

4. Държавите-членки предприемат необходимите мерки да информират икономическите оператори за методите, които се използват за изчисляване на наложените им задължения по отношение на запасите, не по-късно от 200 дни преди началото на

периода, за който се отнася въпросното задължение. Икономическите оператори упражняват правото си да делегират задължения по отношение на запасите на ЦСУЗ не по-късно от 170 дни преди началото на периода, за който се отнася въпросното задължение. Когато икономическите оператори са уведомени в рамките на по-малко от 200 дни преди началото на периода, за който се отнася наложеното им задължение по отношение на запасите, те могат да упражнят правото си да делегират това задължение във всеки един момент.

Член 9

Целеви запаси

1. Всяка държава-членка може да поеме задължение да поддържа минимални количества запаси от нефт и нефтопродукти, изчислени като брой дни на потребление, в съответствие с условията на настоящия член.

Целевите запаси са собственост на държавата-членка или учредената от нея ЦСУЗ и се поддържат на територията на Общността.

УИзм. с М1

2. Целевите запаси могат да са съставени единствено от една или повече от следните категории продукти, определени в глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) 1099/2008:<

- етан,
- LPG
- бензин за двигатели,
- авиационен бензин,
- гориво за реактивни двигатели от бензинов тип (гориво за реактивни двигатели от нафтов тип или JP4),
- гориво за реактивни двигатели от керосинов тип,
- друг керосин,
- газьол/дизелово гориво (дестилиран мазут),
- мазут (с високо съдържание на сяра и с ниско съдържание на сяра),
- White Spirit (минерален терпентин) и SBP,
- смазочни материали,
- битум,
- парафинови восъци,
- нефтен кокс.

3. Нефтопродуктите, представляващи целеви запаси, се определят от всяка държава-членка въз основа на посочените в параграф 2 категории. Държавите-членки гарантират, че по отношение на базовата година, определена в съответствие с предвидените в член 3 правила, и във връзка с продуктите, включени в използваните категории, равностойността в суров нефт на потребеното в държавата-членка количество е равна най-малко на 75 % от вътрешното потребление, изчислено въз основа на метода, предвиден в приложение II.

За всяка от категориите, избрани от държавата-членка, целевите запаси, които тя поема задължение да поддържа, съответстват на определен брой дни среднодневно вътрешно потребление, изчислено въз основа на тяхната равностойност в суров нефт, през базовата година, определена в съответствие с предвидените в член 3 правила.

УИзм. с М1

За продуктите, включени в засегнатите или в използваните категории, равностойността в суров нефт, посочена в първа и втора алинея, се изчислява чрез умножаване по 1,2 на сумата от агрегирания показател „брутни вътрешни доставки (констатирани)“, определен в раздел 3.2.2.11 от приложение В към Регламент (ЕО) 1099/2008. Международните морски бункери не се включват при изчисляването.<

4. Всяка държава-членка, която реши да поддържа целеви запаси, изпраща на Комисията известие, предназначено за публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*, в която се посочват количествата на запасите, които е поела

задължение да поддържа, и продължителността на тяхното поддържане, която е най-малко една година. Нотифицираното минимално количество се прилага еднакво за всички категории целеви запаси, използвани от държавата-членка.

Държавите-членки осигуряват съхранението на такива запаси за целия нотифициран период, без да се засяга правото на държавата-членка да прилага временни намаления на количествата, дължащи се единствено на отделни операции по обновяване на запасите.

Списъкът на категориите, който се използва от дадена държава-членка, остава валиден най-малко една година и може да бъде изменен само така че изменението да поражда действие на първо число от календарния месец.

5. Всяка държава-членка, която не е поела задължение за цялата продължителност на дадена календарна година да поддържа целеви запаси за най-малко 30 дни, гарантира, че поне една трета от нейните задължения по отношение на запасите е под формата на продукти, чийто състав е в съответствие с параграфи 2 и 3. Държава-членка, за която се съхраняват целеви запаси за по-малко от 30 дни, изготвя годишен доклад с анализ на мерките, предприети от националните ѝ органи за гарантиране и проверка на наличността и физическата достъпност на нейните запаси за извънредни ситуации, посочени в член 5, като в същия доклад посочва разпоредбите, приети с цел да се позволи на държавите-членки да контролират използването на тези запаси при прекъсване на снабдяването с нефт и нефтопродукти. Този доклад се изпраща на Комисията до края на първия месец от календарната година, за която се отнася.

Член 10

Управление на целевите запаси

1. Всяка държава-членка поддържа и непрекъснато актуализира подробен регистър за всички съхранявани на територията ѝ целеви запаси. В този регистър се съдържа по-специално цялата информация, необходима за определяне на точното местоположение на въпросните запаси.

Държавите-членки също така изпращат на Комисията копие от регистъра в срок от 15 дни след искането на Комисията. В това копие могат да бъдат пропуснати чувствителни данни, свързани с местонахождението на запасите. Такова искане може да бъде отправено не по-късно от 5 години от датата, за която се отнасят исканите данни.

2. В случай че към целевите запаси са примесени други запаси от нефт и нефтопродукти, държавите-членки или техните ЦСУЗ вземат всички необходими мерки, за да не позволят движение на тези смесени продукти в рамките на дела, представляващ целевите запаси, без предварително писмено разрешение от собственика на целевите запаси и от властите или ЦСУЗ на държавата-членка, на чиято територия се намират запасите. 3. Държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да предоставят безусловен имунитет по отношение на мерки за принудително изпълнение върху всички целеви запаси, поддържани или транспортирани на тяхна територия, независимо дали са техни собствени или принадлежат на други държави-членки.

Член 11Последици от делегирането

Делегирането, посочено в членове 7 и 8, по никакъв начин не изменя задълженията, произтичащи за всяка държава-членка по силата на настоящата директива.

Член 12

Статистически справки за запасите, посочени в член 3

1. По отношение на минималните запаси, които трябва да се съхраняват съгласно член 3, всяка държава-членка изготвя и предоставя на Комисията статистически справки в съответствие с предвидените в приложение IV правила.

2. Правилата за изготвянето на посочените в параграф 1 справки, техният обхват, съдържание и периодичност, а също така и сроковете за предоставянето им, могат да бъдат изменяни в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 23, параграф 2. Правилата за предоставяне на посочените справки на Комисията също могат да бъдат изменяни в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 23, параграф 2.3. Държавите-членки не могат да включват в статистическите си справки относно запасите за извънредни ситуации количествата суров нефт или нефтопродукти, които са предмет на изземване или мерки за принудително изпълнение. Същото се отнася за всички запаси на предприятия, които са обявени в несъстоятелност или са сключили споразумение с кредитори.

Член 13

Статистически справки за целевите запаси

1. Всяка съответна държава-членка изготвя и предоставя на Комисията статистическа справка за целевите си запаси за всяка категория продукти към последния ден от всеки календарен месец, като посочва количеството и броя дни средно потребление, които те представляват през базовата календарна година. Ако някои от тези целеви запаси се съхраняват извън територията на държавата-членка, тя посочва подробно запасите, поддържани на територията на различни държави-членки или от различни държави-членки и съответните ЦСУЗ. Освен това тя предоставя подробни данни за това дали тези запаси са изцяло нейна собственост или са изцяло или частично собственост на нейната ЦСУЗ.

2. Всяка съответна държава-членка изготвя и предоставя на Комисията справка за разположените на нейна територия целеви запаси, собственост на други държави-членки или ЦСУЗ, като посочва съществуващите запаси към последния ден на всеки календарен месец по категориите продукти, определени съгласно член 9, параграф 4. В тази справка държавата-членка също така посочва за всеки отделен случай името на съответната държава-членка или ЦСУЗ, както и количествата.

3. Посочените в параграфи 1 и 2 статистически справки се предоставят през календарния месец след този, за който се отнасят справките.

4. Копия от статистическите справки се предоставят незабавно при поискване от Комисията. Подобно искане може да бъде отправено не по-късно от 5 години, считано от датата, за която се отнасят исканите данни. 5. Обхватът, съдържанието и периодичността на статистическите справки, а също така и сроковете за тяхното предоставяне, могат да бъдат изменяни в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 23, параграф 2. Правилата относно предоставянето на тези справки на Комисията могат също да бъдат изменяни в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 23, параграф 2.

Член 14

Справки за запасите за търговски цели

1. Държавите-членки предоставят на Комисията месечна статистическа справка за количествата запаси за търговски цели, съхранявани на тяхна територия. При това те гарантират защитата на чувствителните данни и се въздържат от посочване на имената на собствениците на въпросните запаси.

2. Въз основа на предоставените ѝ от държавите-членки справки и при използването на агрегирани количества, Комисията публикува месечна статистическа справка за запасите за търговски цели в Общността. 3. Правилата за предоставяне и публикуване на статистическите справки, както и честотата им, могат да бъдат изменяни в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 23, параграф 2.

Член 15 Обработка на данните

Комисията осигурява развитието, хостинга, управлението и поддръжката на информационно-технологичните ресурси, необходими за получаването, съхраняването и всички форми на обработка на данните, съдържащи се в статистическите справки, както и на всякаква друга информация, предоставяна от държавите-членки или събрана от Комисията съгласно настоящата директива, а също така и на всякакви данни за запасите от нефт и нефтопродукти, събирани съгласно Регламент (ЕО) 1099/2008 и необходими за изготвянето на предвидените в настоящата директива справки.

Член 16

Биогорива и добавки

1. При изчисляването на задължението по отношение на запасите в съответствие с членове 3 и 9 биогоривата и добавките се взимат предвид само ако са примесени към съответните нефтопродукти.

2. Биогоривата и добавките се взимат предвид при изчисляването на действително поддържаните количества запаси, когато:

а) са примесени към съответните нефтопродукти; или

б) се съхраняват на територията на съответната държава-членка, при условие че тази държава-членка е приела правила, съгласно които те трябва да се примесват към нефтопродукти, поддържани в съответствие с изложените в настоящата директива задължения по отношение на запасите, и че се използват за транспортни нужди. 3. Правилата, съгласно които биогоривата и добавките се взимат предвид при изчисляването на задължения по отношение на запасите и нивата им, както е посочено в параграфи 1 и 2 количества запаси могат да бъдат изменяни в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 23, параграф 2.

Член 17

Координационна група за нефта и нефтопродуктите

1. Създава се координационна група за нефта и нефтопродуктите (наричана по-нататък „координационната група“). Координационната група е консултативна група, която допринася за анализирането на

положението в Общността що се отнася до сигурността на снабдяването с нефт и нефтопродукти и улеснява координацията и прилагането на мерки в тази област.2. Координационната група е съставена от представители на държавите-членки. Тя се председателства от Комисията. По покана от Комисията в работата на координационната група могат да участват представителни организации от съответния сектор.

Член 18

Преглед на готовността за извънредни ситуации и на запасите

1. Комисията, съгласувано с държавите-членки, може да извършва прегледи за проверка на тяхната готовност за извънредни ситуации и, ако Комисията счете за уместно, на свързания с това механизъм за съхранение. Когато подготвя такива прегледи, Комисията взема предвид усилията на другите институции и международни организации и се консултира с координационната група.

2. Координационната група може да даде съгласието си за участието на упълномощени служители и представители на държавите-членки в прегледите. Посочени национални служители на държавата-членка, която е обект на прегледа, могат да съпровождат лицата, извършващи прегледа. В рамките на една седмица след обявяването на прегледа, посочен в параграф 1, всяка съответна държава-членка, която не е предоставила на Комисията информация за чувствителни данни, свързани с местонахождението на запасите съгласно членове 6 и 9, предоставят тази информация на служителите на Комисията или на упълномощените от нея лица.

3. Държавите-членки гарантират, че техните органи и лица, отговарящи за поддържането и управлението на запасите за извънредни ситуации и целевите запаси, са съгласни с проверките и оказват помощ на лицата, упълномощени от Комисията да извършват посочените прегледи. Държавите-членки по-специално гарантират, че на тези лица е предоставено право на достъп до всички документи и регистри, отнасящи се до въпросните запаси, както и правото на достъп до местата на съхранение на запасите и свързаните с тях документи.

4. Резултатите от прегледите, проведени съгласно настоящия член, се нотифицират на държавата-членка, която е обект на прегледа, и могат да бъдат изпратени на координационната група.

5. Държавите-членки и Комисията гарантират, че длъжностните лица, служителите и другите лица, които работят под надзора на Комисията, както и членовете на координационната група, не могат да разкриват никаква информация, която е била събрана или обменена съгласно настоящия член, и която поради същността си представляват професионална тайна, като например самоличността на собствениците на запасите.

6. Целите на посочените в параграф 1 прегледи не могат да включват обработката на лични данни. Всякакви лични данни, установени или разкрити по време на проверките, не могат да бъдат събирани, или вземани предвид, а ако са събрани случайно, се заличават незабавно.7. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да осигурят съхраняването на данните, справките и документацията във връзка със запасите за извънредни ситуации и целевите запаси най-малко за срок от 5 години.

Член 19Защита на физическите лица при обработването на лични данни

Тази директива не засяга и по никакъв начин не накърнява степента на защита на физическите лица при обработването на лични данни, осигурена от общностното и национално законодателство, и в частност не изменя задълженията на

държавите-членки относно обработването на лични данни, наложени им с Директива 95/46/ЕО, нито задълженията, наложени на общностните институции и органи по силата на Регламент (ЕО) 45/2001 относно обработването от тяхна страна на лични данни при изпълняване на задълженията им.

Член 20

Процедури при извънредни ситуации

1. Държавите-членки гарантират, че имат установени процедури и предприемат всички необходими мерки, за да дадат възможност на компетентните им органи да пуснат в обращение бързо, ефективно и по прозрачен начин част или всички техни запаси за извънредни ситуации и целеви запаси в случай на значимо прекъсване на снабдяването, както и да наложат общи или специални ограничения на потреблението в съответствие с изчисления недостиг, *inter alia*, чрез приоритетно разпределяне на нефтопродукти на определени групи потребители.

2. Държавите-членки непрекъснато поддържат планове за намеса при извънредни ситуации, които да бъдат приложени при евентуално значимо прекъсване на снабдяването и обезпечават предприемането на организационни мерки, за да позволят прилагането на тези планове. По искане на Комисията държавите-членки ѝ предоставят информация относно плановете си за намеса при извънредни ситуации и свързаните с тях организационни мерки.

3. При наличието на международно действащо решение за пускане в обращение на запасите, което засяга една или повече държави-членки:

а) съответните държави-членки могат да използват техните запаси за извънредни ситуации и целеви запаси, за да изпълнят произтичащите от решението международни задължения. Всяка държавата-членка, която прави това, незабавно уведомява Комисията, която може да свика заседание на координационната група или да се консултира по електронен път с нейните членове за оценка, по-специално, на въздействието на това пускане в обращение.

б) Комисията следва да препоръча на държавите-членки да пуснат в обращение част или всички техни запаси за извънредни ситуации и целеви запаси, или да предприемат други мерки с равностоен ефект, които считат за уместни. Комисията може да действа само след консултация с координационната група.

4. При липса на действащо международно решение за пускане в обращение на запаси, но при поява на затруднения при снабдяването със суров нефт или нефтопродукти за Общността или отделна държава-членка, Комисията информира МАЕ, когато това е приложимо, и съгласува с нея, както е уместно, и организира консултация с координационната група колкото е възможно по-бързо по искане на държава-членка или по своя собствена инициатива. Когато консултацията с координационната група е поискана от дадена държава-членка, тя се организира най-късно до 4 дни от датата на искането, освен ако държавата-членка не даде съгласието си за по-дълъг срок. Въз основа на резултатите от проучването на положението от страна на координационната група, Комисията определя дали е налице значимо прекъсване на снабдяването.

Ако бъде счетено, че е налице значимо прекъсване на снабдяването Комисията дава разрешение за частично или пълно пускане в обращение на количествата запаси за извънредни ситуации и целеви запаси, предложени за тази цел от съответните държави-членки.

5. Държавите-членки могат да пуснат в обращение запаси за извънредни ситуации и целеви запаси, като слизат под задължителното минимално ниво, установено съгласно настоящата директива, в количества, необходими незабавно за първоначална реакция при особено извънредни ситуации или за справяне с криза от местен характер. В случай на подобно пускане в обращение държавите-членки уведомяват незабавно Комисията за пуснатите в обращение количества. Комисията предава тази информацията на членовете на координационната група.

6. При прилагането на параграфи 3, 4 и 5 държавите-членки могат временно да имат запаси в размери, по-малки от предвидените в настоящата директива. В този случай Комисията определя, въз основа на резултатите от консултация с координационната група и, където е приложимо, в сътрудничество с МАЕ, и по-специално като отчита положението на международните пазари на нефт и нефтопродукти, разумен срок, в който държавите-членки трябва да възстановят запасите си до минимално изискуемите нива.7. Приетите по силата на настоящия член решения на Комисията не засягат други международни задължения на съответните държави-членки.

Член 21Санкции

Държавите-членки установяват система от санкции, приложими при нарушаване на национални разпоредби, приети съгласно настоящата директива, и вземат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи. Държавите-членки информират Комисията за тези разпоредби най-късно до 31 декември 2012 г., както и във възможно най-кратък срок — за всяко последващо изменение във връзка с тях.

Член 22Преглед

До 31 декември 2015 г. Комисията прави преглед на действието и изпълнението на настоящата директива.

Член 23

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет.2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Член 24

Отмяна

Директива 73/238/ЕИО, Директива 2006/67/ЕО и Решение 68/416/ЕИО се отменят, считано от 31 декември 2012 г.Позоваванията на отменените директиви и на отмененото решение се считат за позовавания на настоящата директива.

Член 25

Транспониране

1. Държавите-членки приемат всички подходящи закони, подзакони и административни разпоредби за спазване на настоящата директива най-късно до 31 декември 2012 г.

Чрез дерогация от първа алинея, държавите-членки, които към 31 декември 2012 г. не са членове на МАЕ и които покриват тяхното вътрешно потребление на нефтопродукти изцяло от внос на такива продукти, приемат всички закони, подзакони и административни разпоредби, необходими за спазване на член 3, параграф 1 от настоящата директива до 31 декември 2014 г. До въвеждането в сила на посочените разпоредби от тези държави-членки, последните поддържат запаси от нефт и нефтопродукти, съответстващи на 81 дни среднодневен нетен внос.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се прави при публикуването им. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки. 2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 26 Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 27

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЎИзм. с М1

МЕТОД ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАВНОСТОЙНОСТТА В СУРОВ НЕФТ НА ВНОСА НА НЕФТОПРОДУКТИ

Държавите членки изчисляват равностойността в суров нефт на внесените нефтопродукти, както е посочено в член 3, като използват дадения по-долу метод.

1) Сумата от нетния внос на суров нефт, течни въглеводороди от природен газ (ТВПГ), суровини за нефтените рафинерии и други въглеводороди, определени в приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) 1099/2008 [11], се изчислява и коригира, за да се отчетат всякакви изменения на запасите. От полученото число се приспада една от следните стойности, за да се вземе предвид производството на нафта:

- 4 %;
- средното производството на нафта;
- действителното нетно потребление на нафта.

2) Сумата на нетния внос на всички други нефтопродукти, определени в приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) 1099/2008, с изключение на нафта, се изчислява и се коригира, с оглед да се отчетат измененията на запасите, и се умножава по коефициент 1,065.

Сумата от стойностите, получени по точки 1) и 2), е равностойността в суров нефт.

Международните морски бункери не се включват при изчисляването.<

ПРИЛОЖЕНИЕ II

МЕТОД ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА РАВНОСТОЙНОСТТА В СУРОВ НЕФТ НА ВЪТРЕШНОТО ПОТРЕБЛЕНИЕ

За целите на член 3 равностойността в суров нефт на вътрешното потребление трябва да се изчислява по следния метод:

УИзм. с М1

Вътрешното потребление е сумата от агрегирания показател „брутни вътрешни доставки (констатирани)\", определен в раздел 3.2.2.11 от приложение В към Регламент (ЕО) 1099/2008 единствено за следните продукти: бензин за двигатели, авиационен бензин, гориво за реактивни двигатели от бензинов тип (гориво за реактивни двигатели от нафтов тип или JP4), гориво за реактивни двигатели от керосинов тип, друг керосин, газьол/дизелово гориво (дестилиран мазут) и мазут (с високо съдържание на сяра и с ниско съдържание на сяра), както са определени в глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) 1099/2008.<

Международни морски бункери не се включват при изчисляването.

Равностойността в суров нефт на вътрешното потребление се изчислява, като се умножи по коефициент 1,2.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

МЕТОДИ ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА НИВАТА НА СЪХРАНЯВАНИТЕ КОЛИЧЕСТВА ЗАПАСИ

За изчисляването на съхраняваните количества запаси трябва да се прилагат следните методи:

Без да се засяга случаят, разглеждан в член 4, параграф 3, никое количество не може да бъде отчитано като запас повече от веднъж.

Запасите от суров нефт се намаляват с 4 %, което съответства на средногодишното производство на нафта.

Запаси от нафта и нефтопродукти за международните морски бункери не се включват.

Другите нефтопродукти се включват при изчисляването на запасите, като се използва един от двата метода, изложени по-долу. Държавите-членки трябва да използват избория от тях метод през цялата въпросна календарна година.

Държавите-членки могат да:

УИзм. с М1

а) включат всички останали запаси от нефтопродукти, определени в глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) 1099/2008, и да изчислят равностойността в суров нефт, като умножат количествата по коефициент 1,065; или<

б) включат запасите единствено от следните продукти: бензин за двигатели, авиационен бензин, гориво за реактивни двигатели от бензинов тип (гориво за реактивни двигатели от нафтов тип или JP4), гориво за реактивни двигатели от керосинов тип, друг керосин, газьол/дизелово гориво (дестилиран мазут) и мазут (с високо съдържание на сяра и с ниско съдържание на сяра) и да изчислят равностойността в суров нефт, като умножат количествата по коефициент 1,2.

Изчисляването може да включва количества, съхранявани:

- в резервоари на рафинерии,
- в терминали за товарене,
- в нефтопроводни вместимости,
- в шлепове,
- в крайбрежни танкери,
- в петролни танкери на пристанище,
- във вътрешни корабни бункери,
- на дъното на резервоарни складове,
- като оперативни запаси,
- от значими потребители съгласно законови или други изисквания, контролирани от

правителството.

Все пак тези количества, с изключение на количествата, съхранявани в резервоарите на рафинериите, нефтопроводните вместимости или в терминали за товарене, не могат да се включват, когато се изчисляват нивата на целевите запаси, в случаите когато такива запаси се изчисляват отделно от запасите за извънредни ситуации.

Изчисленията никога не могат да включват:

а) все още недобития суров нефт;

б) количествата, поддържани:

- в нефтопроводите,
- в железопътни цистерни,
- в мореходни бункери,
- в сервизни станции и бензиностанции,
- от други потребители,
- в танкери, намиращи се в морето,
- като военни запаси.

При изчисляването на запасите си, държавите-членки трябва да намалят количествата запаси, изчислени както е изложено по-горе, с 10 %. Това намаляване се прилага към всички количества, включени в дадено изчисление.

Все пак намаляването с 10 % не се прилага, когато се изчисляват нивата на целевите запаси или нивата на различните категории целеви запаси, в случаите когато такива запаси или категории са взети предвид отделно от запасите за извънредни ситуации, особено с цел да се провери съответствието с минималните нива, предвидени в член 9.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Правила за подготовка и предоставяне на Комисията на статистически справки за запасите, които следва да бъдат поддържани съгласно член 3

Всяка държава-членка трябва да изготви и предостави на Комисията ежемесечно окончателна статистическа справка за нивата на действително съхраняваните към последния ден на всеки календарен месец запаси, на базата на броя дни нетен внос на нефт или на базата на броя дни вътрешно потребление на нефт, в съответствие с член 3. В статистическата справка трябва да се посочват точно причините, поради които изчисляването се основава на броя дни нетен внос или обратно — на броя дни вътрешно потребление и трябва да се посочи точно кой от посочените в приложение III методи е използван за изчисляването на запасите.

Ако някои от запасите, включени при изчисляването на нивата на запаси, съхранявани съгласно член 3, се съхраняват извън националната територия, във всяка справка трябва да посочат подробности за запасите, съхранявани от различните съответни държави-членки и ЦСУЗ към последния ден от периода, за който се отнася справката. Всяка държава-членка в справката си трябва да посочи също, за всеки отделен случай, дали запасите са съхранявани по силата на делегиране, направено от един или повече икономически оператори, или дали са съхранявани по нейно искане или по искане на нейната ЦСУЗ.

За всички запаси, съхранявани от една държава-членка на нейната територия за сметка на други държави-членки или ЦСУЗ, тази държава-членка трябва да състави и представи на Комисията статистическа справка, показваща наличните към последния ден от всеки календарен месец запаси по категория продукти. По-специално, в тази справка държавата-членка също трябва да посочи съответната държава-членка или ЦСУЗ и количествата във всеки отделен случай.

Посочените в настоящото приложение статистически справки трябва да се представят на Комисията в срок от 55 дни от края на календарния месец, за който се отнасят. Същите справки трябва също така да бъдат представени в рамките на два месеца след поискване от Комисията. Подобно искане може да бъде отправено не по-късно от пет години след датата, за която се отнасят данните.

[1] Становище от 22 април 2009 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

- [2] Становище от 13 май 2009 г. (все още непубликувано в Официален вестник).
- [3] ОВ С 128, 6.6.2009 г., стр. 42.
- [4] ОВ L 217, 8.8.2006 г., стр. 8.
- [5] ОВ L 304, 14.11.2008 г., стр. 1.
- [6] ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.
- [7] ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.
- [8] ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 1.
- [9] ОВ L 308, 23.12.1968 г., стр. 19.
- [10] ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.
- [11] Съгласно измененията, въведени с Регламент (ЕС) 2017/2010 на Комисията от 9 ноември 2017 г.

Важна правна бележка: Съгласно Регламент (ЕС) 216/2013 само законодателството на Европейските общности, публикувано в книжното издание до 1 юли 2013 г. и в електронната версия на Официален вестник на Европейския съюз след 1 юли 2013 г. (включително), се счита за автентично и има правна сила.